

דברי חיזוק

להערות: 0527663367

ניתן להשיג: rabiisraelmoshe@gmail.com

פרשת מצורע

הפרשה מדברת על מצורע שמביאים אותו אל הכהן, והכהן רואה את הנגע ומסגיר ורואה שוב אם פשה וכו' ורק אם הכהן אומר טמא אז הוא טמא אך אם הכהן לא אומר טמא הוא לא טמא. וזה לימוד לאדם מה זה מילה אחת. [יש עוד דוגמא מה זה מילה, אישה שאומרת קידשתני כבר הוא אסור בקרובותיה וכו' שו"א אנפשיה חתיכה דאיסורא].

יודוע שהצרעת כתוב שזה בעון לשון הרע, ולכן גם לוקחים שתי צפרים, לרמוז לאדם שבא לו מחמת שהיה כמו ציפור שמצפצפת כל הזמן, וציפור אחד שוחטים ואחד משלחים, ויש בזה רמז שאדם ידע שמותר לו לדבר רק צריך לדבר נכון, ולא דבורים אסורים.

על מרן הח"ח זצוק"ל מספרים שהיה יכול לדבר הרבה דברי חיזוק, והיה יכול להאריך על ענינים של חזוק הדת, והיה אומר דברנו הרבה אך לא מילה אחת של גנאי, לא דיברנו מילה אחת לשון הרע. היה לו רגש דק אם היו מדברים משהו אפי' שזה אבק לשון הרע היה מיד נזעק.

מספרים שפעם אחד, ת"ח התארחו אצלו, ואחד מהם פלט מילה אחת על האוכל שהוא לא כ"כ טעים, והח"ח אמר לו מה עשית? תדע לך שעכשיו בגלל המילה הזאת שאמרת, הולכים לפטר את המשרתת, והח"ח הדגים לו מה בדיוק קורה עכשיו שם במטבח, שבעלת הבית צועקת על המשרתת שלה שהיא לא שמה מלח מספיק, והמשרתת מתווכחת איתה שכן שמה, ואז אומרת לה הבעה"ב איך את מעיזה לשקר הרי הת"ח אמרו מפורש שלא היה טוב האוכל, והיא מנסה להתווכח שכן מה וכו' ואז אומרת לה בעה"ב אם את מעיזה לדבר נגד הת"ח את מפורטת, אמר לו הת"ח אתם סתם מגזימים אמר לו הח"ח לך תראה, ואז הוא ראה שיש ויכוח הריף בין הבעה"ב למשרתת בדיוק כמו שאמר הח"ח, שבעלת הבית אומרת לה שהאוכל לא טוב שהיא לא שמה מלח והיא אמרה שכן שמתי והכל כן טוב, ואז אמרה לה הבעה"ב איך את יכולה לומר כך הרי יושבים כאלו גדולים ואם אמרו שזה לא טוב כנראה לא שמת מלח או משהו דומה, והתחיל ויכוח, ובסוף אמרה לה הבעה"ב אם את מעיזה לדבר נגד הת"ח הגדולים שישבו כאן, א"כ את מפורטת, וכשראה הת"ח שאכן זה כך, מיד

התנצל והתחנן לבעה"ב שלא יפטרו אותה, ואמר שהכל בסדר וכו', אמר הח"ח רציתי שתדע מה זה מילה אחת מות וחיים ביד הלשון.

ר' אלכסנדר הכריז – מאן בעי חיי, כולם רצו אליו, אמר להם תפתחו סידור מי האיש החפץ חיים נצור לשון מרע, שואלים מה חידש להם? הם לא ידעו פסוק? ומבארים שבא לומר להם מי רוצה חיים בעולם הזה הם היו מפרשים שהכוונה לעולם הבא, אך ר' אלכסנדר חידש להם שהכוונה לעולם הזה, מי שישמור על לשונו מרע יזכה לחיים גם כאן בעולם הזה.

ובאמת הח"ח אומר שמי שמדבר לשון הרע מתבזבז לו הרבה זמן מהחיים, שמדבר על כל מיני אנשים ורק אם שומר על עצמו לא לדבר על אנשים יש לו יותר זמן לנצל את החיים טוב, חוץ מזה שזוכה פרותיהם בעולם הזה בזכות שנמנע מלדבר רע על השני, ומי שלא מדבר רע על השני גם בשמים לא מזכירים עליו רע מידה כנגד מידה.

יש סיפור ידוע על אדם שהיה במצב קשה וכבר כמעט הגיעו לעולם האמת, והרב דיבר בבית הכנסת ולימד עליהם זכות שהם תמיד הגיעו לשיעור וזה לא הספיק להחזיר אותם לעולם, ואח"כ אמר עליהם עוד כל מיני דברים ושום דבר לא הספיק, עד שבסוף אמר הרב שהוא אף פעם לא דיבר לשון הרע ואחרי שאמרו את זה פסקו בשמים שיחזרו לעולם, וצריך לדעת שזה הזכות הגדולה לא לדבר רע וצריך לדעת שעיקר הקושי זה בדקה הראשונה שמתחשק לדבר ויש יצר, אך אחרי הדקה שאדם החליט שלא מדבר הרבה יותר קל אח"כ וכבר לא מתחשק בכלל לדבר, והבא ליטהר מפיעיין אותו ומשמים עוזרים למי שרוצה להתחזק וצריך לדעת שהשם לא מצווה מה שאי אפשר ואם יש צווי לא לדבר לשון הרע אז אפשר.

והובא אל הכהן

והובא משמע שהוא לבד לא יכול ללכת וצריך שיביאו אותו.

מה בכך ומה יש בכלל לענות לו, אמר להם החזו"א הוא יש לו אמונת חכמים והוא מאמין לכל מה שאני אומר, ולכן הוא שואל כל דבר ואסור להפריע לו בזה, כי הוא מקיים מצוה בזה. וממילא גם מה שעונים מקיימים מצוה כי מסייעים לו בזה, ואפי' ששואל על דברים של מה בכך וגם ידוע שאם יולזלו בשאלות שלהם הם לא יבואו לשאול, ולכן חשוב גם לענות על כל שאלה ובכבוד ראש כדי שיראו שהם שואלים רציני וכך ישאלו בכל דבר כי אם הרב מזלזל בשואל כששואל על שמויות הוא כבר לא ישאל גם על דברים רצינים.

עין ארו ושני תולעת

רש"י שאם הגים דעתו כארו ישפיל דעתו כתולעת, המעשה שאדם עושה יש בזה רמז למעשים של אדם כמו שכתוב תכלת דומה וים דומה לרקיע וכו', ומי שלובש ציצית נזכר ברקיע ונזכר בהשם. וצריך לומר שזה הכל מחמת שיש מצוה ללבוש תכלת, לכן נזכר אך סתם ציצית שרואה על מישהו אחר לא יזכר, וכן ג"כ כאן המיטהר שיש לו מצוה לקחת את העין ארו והשני תולעת זה גורם לו שישפיל דעתו ועיין.

ונראה שאדם שיש לו צרעת מרגיש כמת ובוה שמביאים אותו מרגיש שהוא כבר אין לו מעצמו כלום וזה חלק מהטהרה שלו, שירגיש שהוא נזקק לאחרים וזה תיקון על הלשון הרע שאדם שמדבר לשון הרע הרי מרגיש שהוא אדון על כולם, [הח"ח מביא פסוק על המדבר לשון הרע אשר אמרנו נגביר שפתינו איתנו מי אדון לנו, שמי שמדבר לשון הרע הרי הוא כופר בהשם אומר שהשם לא רואה אותו] אך כמרגיש שצריכים להביא אותו זה גורם לו להשפיל את דעתו, והרי הגמרא אומרת שהתיקון ללשון הרע אם ת"ח יעסוק בתורה אך אם הוא לא ת"ח ישפיל דעתו ולכן מביאים אותו אל הכהן ובוה גורם לו לענווה ולתיקון החטא ועיין

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו

יש לדייק ביום טהרתו אדם צריך קודם להחליט שהוא רוצה לטהר את עצמו, וביום טהרתו שמחליט שהוא מטהר את עצמו אז יש לו מה ללכת אל הכהן, אך מי שרק הולך לכהן ולא בא לטהר את עצמו לא יעזור הכהן.

יש הרבה כאלו שבאים לרבנים אך אם הם לא מוכנים לעשות מה שהרב אומר להם לא יעזור כלום. אצל מרן החזו"א זצוק"ל היה אחד שהיה שואל אותו כל דבר, ואמרו לחזו"א מה הוא כ"כ מרבה לשאול על דברים של

שבת הגדול

השבת נקראת שבת הגדול יש הרבה טעמים ואחד על הנם הגדול שהם ראו ששוחטים להם את הע"ז שלהם והם לא יכלו לומר כלום. ורואים עד כדי כך שהם רואים שהם לא יכולים לעשות כלום אעפ"כ הם עדיין לא התעוררו לגמרי להבין שיש בורא עולם.

אנחנו צריכים בזמנים האלו עכשיו בפרט מה שהיה עכשיו כאלו ניסים, שזרקו עלינו שלש מאות טילים ולא נפגע אפי' אחד [אולי אחד כן כמו שכתוב אצל פרעה עד אחד] וזה בא לעורר אותנו שיש השגחה פרטית ויש לנו על מי להשען. כמו שהיה אומר מו"ז מרן ר' גרשון אדלשטיין זצוק"ל שיש לנו על מי להשען על אבינו שבשמים, וזה חייב לעורר אותנו כמו שאומרים שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם וכימי צאתנו מארץ מצרים הראנו נפלאות נזכה בעזרת השם לניסים ונפלאות אמן.

לע"נ מרן הגאון רבי	ולע"נ אחיו הגאון הגדול	ולע"נ הגאון רבי בצלאל
ירחמיאל גרשון בן מרן	רבי שלמה בן מרן רבי	בן מרן הגאון רבי
רבי צבי יהודה זצוק"ל	צבי יהודה זצוק"ל	ירחמיאל גרשון זצוק"ל